

N°. 6. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

3die Møde.

Torsdagen d. 17. Marts

(Forts.)

Grundtvig (forts.): Det vilde jo vistnok i et saadant Forflag være overflødig, naar man først havde sagt, at i den glücksborgske Linies Tid skulde Thronarven falde paa Sværdsiden alene, jeg siger, det vilde da vel nok være overflødig at tilføie, at under denne Linies Regjeringstid bortfaldt al Arveret til Thronen paa Dvindesiden og al anden Arveret efter Kongelovens Artikler 27—40; det vilde jo være overflødig, og hvis en Minister havde Ret i den stærke Paastand, han nys gjorde, at alt Overflødigt i en Lov er ogsaa ucorrect, saa kan jeg ikke negte, at denne Overflødighed ogsaa vilde være en Ucorrecthed; men for Lydeligheds Skyld kunde den jo dog slet ikke staa. Er Spørgsmaalet derimod om en fuldstændig Ophævelse af Arveloven for alle Tider, er Spørgsmaalet om en saadan, da er det jo en ganske anden Sag, og dersom derfor den kongelige Regjering af andre Grunde ønskede at faae en saadan Ophævelse samtykket og besluttet paa den danske Rigsdag, da maatte den aabenbart derom stille et ganske eget Forflag, som jeg formoder, maatte afgøres som en Forandring i Grundloven paa den Maade, som i Grundlovens § 100 er bestemt.

Men, vil man sige, og har man sagt, hvortil nytter alt dette, hvortil nytter alt saadant, naar dog Ministeriet staaer fast derpaa, at vi billig med vort grundlovmæssige Samtykke en Forandring af Arvesølgen og Ordning af Thronfølgen, som er betegnet i Budskabet og vedtaget i Londontractaten, naar Ministeriet vil, at vi med det samme skulde give et Samtykke, grundlovmæssigt eller ikke, til Arvelovens fuldstændige Ophævelse. Naar

Ministeriet nu vil det, og det har en Majoritet, som det kan og vil bruge til at drive os Skridt for Skridt tilbage til en Afstemning om disse himmelvidt forskellige Sager under Get, saa vilde vi jo dog, trods alle Indsigelser, trods alle Forsøg paa at faae afsluttet, hvad Ministeriet vil have sammenføiet, nødes til at afstemme derover under Get med Ja eller Nei for det Hele! Dertil havde jeg bestemt at svare: om Ministeriet vil gjøre det, det kan jeg ikke sige, og jeg vil ikke troe det; jeg vilde have beraabt mig paa, at Hs. Excellence Premierministeren, da han paa det Stærkeste opfordrede os til at give det grundlovmæssige Samtykke til Thronfølgens Ordning, ikke med et Ord nævnede Arveloven; jeg vilde sagt, at jeg ikke kjendte nogen offentlig Udtalelse af Ministeriet om, at det vilde have den danske Arvelov fuldstændig ophævet, og vilde have det gjort nu ved denne Leilighed under Get med det grundlovmæssige Samtykke, vi kaldes til at give den forandrede Ordning af Thronfølgen. Efterat have hørt Hs. Excellence Premierministeren idag, saa kan jeg jo ikke ganske sige det; det forekommer mig jo rigtignok, at han gjorde den Paastand, at saadant skulde det være og saadant maatte det være. Han gjorde den Paastand, at egentligt saa behøvedes ikke de Afslut, der vare givne efter Kongeloven om Arvesølgen af de Nærmeste; han sagde: Kongen behøvede dem slet ikke, altsaa maa han vel have meent, at Rigsdagen skulde give sit Samtykke, om der end fattedes saadanne Afslut, naar der kun var afsluttet Tractater med fremmede Magter om en Forandring i Thronfølgen, som ikke stemte med vor nærværende Arvelov. Saaledes gjorde Hs. Excellence mange Paastande, som jeg ikke her skal gaae imøde, da mig synes, at de slet ikke vedkomme nærværende Sag. *Flere Stem-*